70ste JAARGANG No. 8640 DONDERDAG 29 JANUARI 1953 VIER PAGINA'S

Hoofdredacteur: Ad. Versney.
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29.
Telefoon Redactie 3858
Telefoon: Administratie 3550
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs
Aruba, Curaçao, Bonaire, Bovenwinden en Suriname ƒ 2.50.
Buitenland ƒ 3.— per maand
(bij vooruitbetaling).

Engeland wil wel logé maar geen huisgenoot van Verenigd Europa zijn

Londen. — Minister Eden heeft gisteren in het Lagerhuis een voorstel, dat Engeland zich aansluit bij een herziene Europese Verdedigings Gemeenschap met beslistheid afgewezen.

Eden zei, dat de doelstelling van het E.D.V.-verdrag de politieke vereniging van Europa was en dat het hem onjuist voorkwam, als het parlement aandrang uitoefende tot aansluiting bij de gemeenschap, tenzij het de oogmerken van de E.V.G. aanvaardde.

Engeland had blijk gegeven de gemeenschap te willen steunen door het aangaan van een verdrag van wederzijdse hulpverlening van de leden van de gemeenschap, door de bereidheid om het NAVO-protocol te steunen en door de driemogendhedenverklaring van Mei vorig jaar.

NAZI ARRESTATIE OMSTREDEN

Londen. — Minister Eden heeft in het Lagerhuis gezegd, dat uit de bestudering van de in beslaggenomen documenten duidelijk blijkt, dat de aanhouding van de zeven nazi's in West Duitsland door de Engelse autoriteiten „volledig gerechtvaardigd is".

Inmiddels heeft Prof. Carlo Schmidt, onder-voorzitter van de West Duitse Bondsdag, critiek op deze aanhouding geleverd. Hij zeide dit te doen ,niet om wille der betrokkenen, doch om wille der democratie.

DEFENSIEVE BALKAN-OVEREENKOMST

Athene. — Admiraal Mountbatten, de geallieerde bevelhebber in de Middellandse Zee, heeft vandaag in Athene meegedeeld volledige overeenstemming met de Griekse defensieleiders te hebben bereikt tijdens een bespreking, die verband hield met de oprichting van een nieuwe geallieerde bevelvoering in dat gebied. Deze overeenstemming, aldus Mountbatten, betrof alle ter sprake gebrachte kwesties.

Mountbatten vliegt morgen naar Ankara door.

Parijs. — Volgens diplomatieke kringen in Parijs is de jongste Sovjet-Russische nota over het Oostenrijkse vredesverdrag, waarin de intrekking van de verkorte versie wordt geëist, slechts een nieuwe poging om de onderhandelingen te vertragen.

FRANSE BEGROTING GOEDGEKEURD

Parijs. — De Franse nationale vergadering heeft Donderdagochtend met 374 tegen 214 stemmen en 23 onthoudingen de begroting voor 1953 goedgekeurd. Het eindtotaal is 3831 milliard francs; hiervan gaat 37% heen aan militaire uitgaven.

Voor stemden de radicalen, de volksrepublikeinen, de Gaullisten, de dissidente Gaullisten, de gematigd conservatieven en de links radicalen.

Ontwerp-wet "binnenlandse veiligheid" doorn in oog van Zuid Afrika's oppositie

Johannesburg. — De ontwerp-wet op de binnenlandse veiligheid, die o.m. de gouverneur-generaal het recht geeft in bepaalde gevallen de „staat van gevaar" af te kondigen, ondervindt in de bladen der oppositie felle tegenstand.

Sommige kranten schrijven zelfs dat deze nieuwe wet de weg naar het dictatorschap opent. De wet, zo zegt de oppositie, biedt niet voldoende veiligheidsgaranties, dat de minister van Justitie „binnen de perken" zal blijven.

Johannesburg. — De Zuidafrikaanse premier, dr Malan, deelde vandaag in het Huis van afgevaardigden mee, dat zijn regering in staat was de campagne van ongehoorzaamheid aan de rassenwetten in toom te houden. De activiteiten van deze campagne waren reeds aanzienlijk afgenomen.

Malan sprak naar aanleiding van de motie van wantrouwen, die door de oppositie-leider Strauss is aanhangig gemaakt.

Wij moeten een sterke regering hebben, die het hoofd niet zal buigen voor de wereldopinie, aldus Malan.

Eén zware regering in de huidige omstandigheden zou rampzalig zijn. Malan zei voorts, dat zijn regering bij de laatste verkiezingen een mandaat van het volk zou hebben ontvangen om haar apartheidspolitiek te voeren en deze opdracht zoveel mogelijk is nagekomen.

Kapengoeria. — Djomo Kenjatta heeft Woensdag op zijn terechtzitting verklaard twee jaar in Moskou te hebben gestudeerd. Hij zeide, dit beslist geen misdaad te kunnen vinden.

V.N. heft onschendbaarheid der Pan Moen Djon-convooien op

Het geduld van de V.N. blijkt eindelijk uitgeput. En niet alleen dat, maar ze hebben tevens eindelijk de moed gevonden om dat in daden te tonen.

Hongkong — Generaal Nam het hoofd van de communistische bestandsdelegatie in Korea, heeft het Amerikaanse besluit om met ingang van Zondag jongstleden de overeenkomst, waarbij convooien van de bestandsdelegaties gevrijwaard worden tegen aanvallen, een „nieuwe provocerende Amerikaanse daad" genoemd.

In een antwoord op het schrijven aan de communisten, waarin de opzegging van de overeenkomsten werd meegedeeld, verklaarde de leidende communistische verbindingsofficieren Djoe Jon, dat dit besluit neerkomt op „eenzijdig verscheuren van de overeenkomst, hetgeen bedoeld is om algeheel de basis voor de bestandsbesprekingen te vernietigen teneinde de oorlog te rekken", aldus een bericht van het communistische persbureau „Nieuw China".

IN INDOCHINA NATIONALISME TROEF

Saigon. — De uitslag van de eerste vrije verkiezingen in Vietnam, die op 25 Januari jl. werden gehouden voor de stads- en dorpsraden, laat een overweldigende overwinning zien voor de Nationalistische candidaten in het Noorden des lands, die hun campagne voeren onder de leuze: „Vietnam voor de Vietnamezen". De uitslag in de overige delen van het land zal pas morgen worden bekendgemaakt.

De zegevierende candidaten in het Noorden hebben zich uitgesproken tegen het communisme, maar zij eisen „interne souvereiniteit", waarnaast de Fransen slechts een militaire zullen vervullen.

In het betrokken gebied was de opkomst niet zo groot als verwacht was. In Hanoi is maar 53% der kiesgerechtigden naar de stembus gegaan.

De communistische opstandelingen hadden het volk aangespoord niet aan de stemming deel te nemen onder bedreiging met represailles tegen degenen, die dat wel zouden doen. Bij de verkiezingen deden zich geen ernstige incidenten voor.

Amerikaans personeel ter V.N. moet betrouwbaarheidsverklaring tekenen

New York. — Trygve Lie en de permanente vertegenwoordiger van de Verenigde Staten bij de Verenigde Naties Lodge zijn het Woensdag eens geworden dat alle Amerikanen van de staf van de V.N. een betrouwbaarheidsverklaring zullen moeten tekenen en dat van hen vingerafdrukken zullen moeten worden genomen.

Dulles schreef zijn personeel

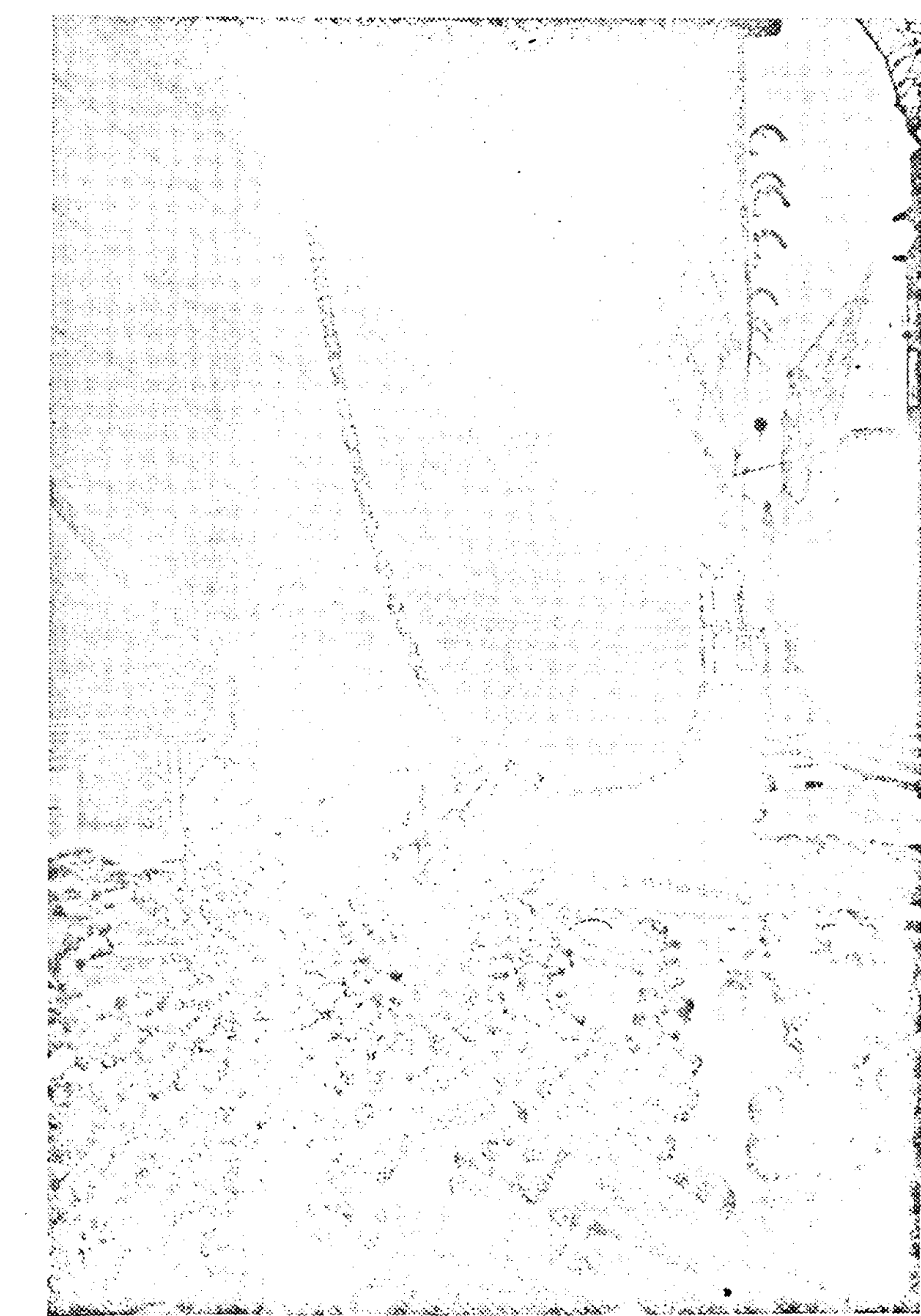
Washington. — Foster Dulles heeft zich met een brief tot het gehele personeel van de buitenlandse dienst van de Verenigde Staten gewend. In deze brief zegt hij o.m. dat hij „in deze tijd van gevaar niet minder dan een duidelijke loyaliteit jegens de politiek van het land zal dulden".

Hij raadt het personeel aan rekening te houden met het feit dat er veranderingen zullen zijn nu er een nieuw, republikeins, bestuur is. Het nationale welzijn zal voorrang genieten boven alle individuele belangen. De buitenlandse politiek van de Verenigde Staten kan alleen dan zegevieren indien zij is gebaseerd op eerlijke waardering van de feiten.

Dulles noemde het personeel van het departement van buitenlandse zaken en van de buitenlandse dienst een groep loyale Amerikanen, die zich gewijd hebben aan het hooghouden van de Amerikaanse idealen.

Recht tot het Hart

Uitzonderingen zijn niet steeds de bevestiging van een oude regel; zij kunnen ook de voorboden zijn van een nieuwe regel.

KONINGIN IN BAD — De „Queen Elisabeth", 's werelds grootste passagiersschip, waarvan de berichten melden, dat, na de noodlottige brand aan boord van het in Liverpool dokkende schip „Empress of Canada", ook in haar romp brand is ontstaan, ligt, gelijk de foto toont, in dok te Southampton. Tot 11 Februari as. zal haar reinigingskuur duren, waarmede 2000 man hun handen vol hebben. Haar „halsketting" ligt op de voorgrond.

BRAND OP „QUEEN ELISABETH"

Southampton. — Woensdagavond is brand uitgebroken op de „Queen Elisabeth", liggende in een droogdok in Southampton. Het vuur kon spoedig bedwongen worden. Het ontstond in de garderobe Hoofdcommissaris Cox van de politie te Southampton zeide de brand met de nodige „achterdocht" te beschouwen. Kwaadwilligheid achtte hij zeer wel mogelijk.

Vancouver. — Ten Noorden van Vancouver wordt een Canadees verkeersvliegtuig vermist. Er zouden zeven personen aan boord zijn. Ook wordt er in Brits Columbia een militair vliegtuig met zes personen aan boord vermist. In Californië wordt een Amerikaans marine vliegtuig met tien personen vermist.

KARD. MINDSZENTY DOOR ZIJN MOEDER BEZOCHT

Parijs. — Volgens een bericht van de Vaticaanse radio, gebaseerd op inlichtingen uit Hongarije, heeft de moeder van kardinaal Mindszenty, de katholieke primaat van Hongarije, op 23 November van het vorig jaar een bezoek gebracht aan haar zoon.

De kardinaal, die in 1949 levenslange gevangenisstraf kreeg op beschuldiging van verraad, vertelde zijn moeder, dat zijn gezondheid uitstekend was. Verder zou de kardinaal elke dag een mis kunnen opdragen, doch uitsluitend Marxistische lectuur mogen hebben.

In het bericht van de Vaticaanse radio wordt tenslotte nog gezegd, dat de Hongaarse regeringen herstellingen heeft laten verrichten aan het huisje van de oude moeder van de prelaat.

ESKIMO MET DE ESKIMO'S

Parijs. — Dezer dagen is aan pater Roger Bulliard een Frans zendeling bij de eskimo's het Kruis van het Legioen van Eer uitgereikt. Pater Bulliard heeft 15 jaar in het Hoge Noorden onder de eskimo's geleefd. Hij is thans aalmoezenier in het Canadese leger.

Pater Bulliard beschreef zijn leven onder de Eskimo's in zijn aangrijpende boek: „Inuk".

Begrotingsbedrag voor Amerikaanse defensiewerken overzee bedreigd

Het mag bekend verondersteld worden, dat Amerika in de afgelopen iaren, kapitalen heeft besteed om door de aanleg van vliegvelden over heel West Europa, maar bepaaldelijk in N.W. Afrika de weerbaarheid tegen het Rode gevaar op te voeren. De wijze waarop deze kapitalen besteed werden, is sinds lang aan ernstige critiek onderhevig, welke critiek onderstreept wordt door het volgende bericht.

Washington. — De voorzitter van de Amerikaanse Senaatscommissie voor de strijdkrachten, Saltonstall (republikein) heeft Woensdag gezegd dat de uitvoering van defensiewerken overzee ter waarde van $ 146 millioen opgeschort worden wegens critiek hierop geleverd in een geheim rapport van de Senatoren Russell (democraat) en Morse (onafhankelijk).

Zij gaven elders te kennen dat zij bij het onderzoek van de uitvoering van deze werken in Noord Afrika en Europa in vele gevallen verspilling, slechte voorbereiding en zorgeloosheid hadden kunnen constateren. Dit was vooral het geval bij de aanleg van luchtbases.

DRAAGBARE ATOOMCENTRALES

Washington. — Men is momenteel met plannen bezig voor de constructie van zowel draagbare als stationnaire atoomkrachtfabrieken voor mogelijk gebruik door het leger. Dit wordt meegedeeld in een rapport van de Amerikaanse commissie voor atoomenergie aan het Congres, dat gisteren is gepubliceerd. Het werk is reeds begonnen aan de bouw van een atoomcentrale voor een groot bovenwaterschip (bijvoorbeeld een vliegkampschip) en men is bezig een plaats in te richten om de reactie hiervan op vliegtuigen waar te nemen.

COMPLOT IN GUATEMALA ONTDEKT

Guatemala. — Volgens berichten ontvangen in Guatemala zou een complot van „internationale bandieten", dat zich ten doel had gesteld de minister van buitenlandse zaken van San Salvador, Canessa, uit de weg te ruimen, door de politie ontdekt.

De leden van dit complot zouden zijn gearresteerd. Canessa is bekend als vurig anti-communistisch.

De wereld in de greep der griep

Londen. — Millioenen mensen liggen op het ogenblik in Europa en het Verre Oosten met griep te bed.

In de meeste gevallen is de ziekte vrij van kwaadaardig karakter. Alleen al in Japan hebben 1½ millioen mensen op het ogenblik griep of althans een ziekte welke veel op griep lijkt.

Hamburg. — De in Zuid- en Zuidwest-Duitsland heersende griepepidemie breidt zich nog steeds uit. Naar schatting is 10 a 15% van de Hessische bevolking ziek. In Stuttgart hebben 30% van de schoolkinderen griep. Ook in het Rijnland en in het Saargebied neemt het aantal gevallen toe. Tot dusver is het verloop van de ziekte ongevaarlijk.

BESPREKINGEN TUSSEN ADENAUER EN OLLENHAUER MISLUKT

Bonn. — De besprekingen tussen Adenauer en de leider der oppositie in de Bondsdag, de socialistische partij voorzitter Erich Ollenhauer, zijn mislukt. Deze besprekingen betroffen de buitenlandse politiek van West Duitsland.

Naar aanleiding hiervan heeft de socialistische partij opnieuw de eis gesteld zo spoedig mogelijk nieuwe algemene verkiezingen te doen houden.

Hij keerde zich tegen de tactiek van de bondsregering om de activiteit van de voormalige nazis te bagatelliseren. Hij gaf toe dat er een geringe kans bestaat, dat de voormalige nazis wederom de macht in handen zouden kunnen nemen. Het Duitse volk zal zich hier tegen verzetten. Maar het bagatelliseren van de pogingen van vroegere nazis om weer op sleutelposities te komen en van hun activiteit op politiek gebied acht Ollenhauwer de oorzaak van de negatieve reacties in het buitenland.

SFEER WAS „BETER"

Cairo. — Generaal Naguib en de Engelse ambassadeur hebben gisteren lang gesproken over de kwestie Soedan. Later heeft Naguibs adviseur, majoor Salem gezegd, dat Stevenson had verklaard op de bijeenkomst dat Engeland er naar streeft zo spoedig mogelijk tot overeenstemming te komen over deze kwestie. Salem verklaarde dat de sfeer bij deze onderhandelingen „beter" was.

WERKELIJKHEID ERGER DAN DROOM

Londen. — Een nachtmerrie, waarbij hij droomde te worden achtervolgd door een met een pistool gewapende man, heeft het leven gekost aan de acht-jarige George Page uit Liverpool. Voor hij in het ziekenhuis overleed, vertelde hij zijn moeder van zijn achtervolging. De moeder herhaalde het verhaal voor de rechter.

George, zo vertelde zij, was door de nachtmerrie zo bang geworden, dat hij in zijn slaap uit zijn bed kom en de woonkamer van hun huis inrende. Dromend, dat de gangster hem steeds achterna zat, trachtte de radeloze George weg te komen. Hij klauterde over het haardscherm het vuur in. George werd wakker, toen zijn pyama vlam vatte en hij rende gillend naar de keuken. Mevrouw Page, die intussen wakker was geworden, bluste de vlammen en ging ijlings een deken halen om George te bedekken. Toen zij terugkwam, bemerkte zij, dat George een pan koud water over zijn lichaam had gegooid. George is aan zijn brandwonden overleden.

het nieuws van vandaag

Ieder medaille heeft twee zijden! Aan deze zegswijze moesten wij denken, toen wij in „De Gelderlander" kennis namen van de opinie van Richard Stokes, de man die in Augustus 1951 een van de eerste was welke tevergeefs getracht hebben, de stukken der Brits-Perzische verhoudingen aan elkaar te lijmen. Waar men bij deze man een zeer zuinig oordeel over Mossadeq zou veronderstellen, is het des te verrassender het tegendeel te vernemen. Het blad schrijft n.l.:

„Het voor het huidige Engeland merkwaardige gebrek aan soepelheid, dat bijdroeg tot mislukking van het beleid inzake de Perzische olie, wordt in Londen klaarblijkelijk nog steeds door pas zeer weinig mensen betreurd. Schrale grapjes over de tranen van dr Mossadeq kregen meer aandacht dan de economische spanningen die de Perzische leiders verminderd wensten te zien. Destijds was al te vermoeden, dat de toenmalige minister Stokes, die van Britse zijde een groot aandeel in de onderhandelingen had, niet bijzonder „happy" was over de opvattingen van zijn landgenoten. Hij slaagde erin, zeer dicht bij een oplossing te komen, maar kreeg de Perzen helaas niet mee.

Als zakenman en politicus met bijzondere bekwaamheden was het hem wel gelukt, voor de door hem voorgestane tactiek hier te lande voldoende steun te vinden. Nu Labour in de oppositie is, kan de heer Stokes zich gemakkelijker uitspreken, temeer omdat de oliekwestie zich nog steeds niet voor Engeland ten goede heeft gekeerd, maar integendeel het gevaar groeit, dat de Engelse belangen in Perzië voor goed voor Engeland en misschien zelfs voor de hele Westerse wereld verloren zullen gaan.

Het weekblad van de Bevanisten, „Tribune", heeft de heer Stokes thans gevraagd om zijn oordeel. De katholieke ex-minister heeft dit zeer openhartig gegeven en de pijnlijke kanten van de zaak niet in het donker gelaten.

Nergens ter wereld kan goedkoper olie worden gewonnen dan in het Nabije Oosten. De Anglo-Iranian Oil Company maakte in '49 een winst van omstreeks honderd millioen pond op dertig millioen ton olie. In dat jaar ontving de Perzische regering „slechts ongeveer zestien millioen pond". Bovendien werd ongeveer veertien millioen pond aan lonen en salarissen e.d. aan Perzen uitbetaald. In de twintig jaar, die aan het conflict vooraf gingen, had Perzië een jaarlijks gemiddelde van slechts vier millioen pond ontvangen.

Mossadeq DE man?

De heer Stokes houdt zich in „Tribune" niet met de relatieve betekenis van deze cijfers bezig, maar rekent voor, dat Perzië het dubbele van dat oude gemiddelde zou kunnen beuren, indien zogenaamde „wilde" Amerikaanse olie-firma's maar ongeveer twee en een half millioen ton ruwe olie per jaar uit Perzië konden verschepen.

Wat zal er gebeuren, als een „wilde" onderneming olie in Perzië zou kunnen kopen tegen bijvoorbeeld drie pond per ton? Dit zou de Perzen nog een plezierige winst laten, en op de oliepriizen in de wereld misschien een scherpe invloed kunnen hebben. De schrijver zinspeelt erop, dat het onderzoek van de Amerikaanse regering naar de practijken van het internationale olie-kartel wellicht tot verbazingwekkende onthullingen zal leiden.

Hij wijst er verder op, dat naar zijn oordeel (waarvan bekend is, dat het overeenstemt met dat van Amerikaanse waarnemers in Perzië) „dr Mossadeq de beste man is, om mee tot overeenstemming te komen".

De heer Stokes meent, dat de Anglo-Irian Oil Company de olie in ruwe staat van Perzië zou kunnen kopen, als ze dat zou wensen. Hij voegt hieraan toe, dat de maatschappij waarschijnlijk over genoeg olie uit andere bronnen in het Nabije Oosten beschikt, maar laat er ook geen twijfel aan dat het haar belangrijk is, de Perzische olie weer te laten stromen."

„Waar er twee vechten, hebben er twee schuld". Het Perzische olieconflikt zal op deze regel geen uitzondering maken. En zoals beider schuld oorzaak is van het conflikt, zo zal beider erkenning daarvan, de wortel van vergelijk moeten worden. Maar als het „Mea culpa" aan één reeds zo moeilijk te ontlokken is, wat dan als er twee noodzakelijk zijn?

OP DE ERE TRIBUNE

De peilers waarop het Tehuis voor de mannelijke Ouden van Dagen komt te steunen zijn weer verstevigd door de volgende royale giften:

Mexican Arts	**12 asbakken**
E Linder & Sons	**ƒ 10.—**
N.N.	**ƒ 25.—**
Moises Pieters & Co.	**ƒ 100.—**
Organisatoren Chobolobo Koninginneverkiezing	**ƒ 241.80**

(helft van de opbrengst).

Bonaire loosde ontevredenheid over Eilandenregeling in emotionele moties

Van krachttermen en een RTC vertegenwoordiger die de Raad niet wenst

Mevr. R.M. Heitkönig-Rigaud en de heren A.E. Booi, Ch. J.A. Beukenboom en J.B. Martis hadden een Openbare Vergadering aangevraagd voor bespreking van de financiële en politieke positie van het eilandgebied Bonaire.

De Heer J. Abrahams absenteerde zijn afwezigheid o.a. tot uiting brengende, dat hij weinig tijd toegewezen kreeg voor zijn spreekbeurt en hij wel in de minderheid zou zijn en hij zodoende een stuk inzond met een groot aantal vragen, dit publiceerden we gisteren.

Ontevredenheid

De heer A.E. Booi nam als eerste het woord om in een uitvoerig betoog van zijn ontevredenheid te getuigen inzake de invoering van de eilandenregeling dat de periode zou inluiden van „baas in eigen huis te zijn".

Wassen neus

Spr. was van mening dat deze zelfstandigheid niets anders gebleken is dan een wassen neus.

Hij vroeg zich af wat wèl en niet onder de zorgen van de eilandsgebieden behoorde. Dit heeft er toe kunnen leiden, dat Curaçao niet zelden haar „finger in the pie" heeft gehad bij het nemen van beslissingen, het eilandgebied Bonaire betreffende. En het ergste is, dat niets er op wijst, dat bovengenoemd eilandsbestuur er zelfs aan denkt, deze „finger" ooit uit de „pie" te willen halen.

Een en ander illustreerde spr. met feiten. Zo werd bijv. op de begroting voor 1952 een bedrag van ƒ 100.000.— voor de verbetering en aanleg van het vliegveld. De beschikbaarstelling is zolang aangehouden geworden, mede door toedoen van een lid van het BC van Curaçao, dat het weinig had gescheeld of de vliegdienst, die van zulk groot belang is voor Bonaire, had stopgezet moeten worden. Te elfder ure werd een gedeelte van het geld beschikbaar gesteld en moest men hals over kop een gedeelte van het vliegveld verbeteren, hetgeen ruim ƒ 40.000.— heeft gekost. Dit geld moet als weggegooid worden beschouwd aangezien voor een grondige verbetering van het vliegveld het gerepareerde gedeelte er toch weer uitgehakt zal moeten worden.

Voor de bouw van een vroedvrouwwoning kwam op dezelfde begroting een bedrag voor van ƒ 35.000.—. Of Bonaire, voor wie en op wiens rekening deze bouw moest geschieden het bedrag te hoog vond, of het eilandsbestuur na inzage van bestek en tekeningen van deze nieuwbouw van oordeel was, dat het overbodige luxe was een huis met zoveel tierlantijntjes te laten optrekken, of Bonaire het idee opperde, zelf het huis voor ƒ 10.000.— minder te laten bouwen en het bespaarde bedrag aan te wenden om andere nuttige werken te verrichten, waardoor dan weer zoveel mannen, die het zo hard nodig hebben aan het werk zijn kunnen blijven, het hielp allemaal niets. Het antwoord van de Landsregering luidde steeds: „Dat hebben wij te beslissen". In dit verband becritiseerde spr. het optreden van de Landsregering i.v.m. de benoeming van een lid voor Bonaire in de R.T.C. delegatie. Het is mij niet bekend, MdV of de Raad tot op heden een antwoord op dit telegram heeft ontvangen. Wel is het mij bekend, dat de Landsregering in deze in strijd met de belangen van Bonaire heeft gehandeld en lijnrecht tegen het oordeel en de verlangens van de bevolking van Bonaire in. Ook is het mij bekend, dat de Voorzitter van de Regeringsraad, n.a.v. onze klachten moet hebben gezegd, dat het hem **„geen donder schelen kan"** wat wij al dan niet zullen doen, hoe wij al dan niet denken en oordelen. Een mooie toestand, m. dV. Maar, vraag ik mij af, is deze Voorzitter van de Regeringsraad dan de zeer mooie woorden vergeten, dat hij enige jaren terug in een reeks lezingen voor de debatteerclub Unitas te Curaçao heeft gesproken en welke in boekvorm is verschenen onder de titel: „Curaçao in het Koninkrijk?"

Het is de hoogste tijd

De heer Booi was van mening, dat er ingegrepen wordt. Het is de hoogste tijd dat de Raad in deze een duidelijk standpunt inneemt en op ondubbelzinnige wijze laat horen wat wij denken. De Raad is dit verplicht om wille van het vertrouwen dat de bevolking in hem heeft gesteld. Wil men ons niet hebben, vormen wij een te grote lastpost, goed, laat men het ons dan zeggen, maar NU. Wij moeten een uitspraak uitlokken; nog is het niet te laat. Als wij alles zijn beloop laten gaan is het niet onwaarschijnlijk dat wij morgen belanden op „the point of no return". De Raad en het Bestuurscollege kunnen de verantwoordelijkheid op deze manier niet verder dragen. Als er geen verandering komt kunnen ze gerust naar huis gaan en de heren van Curaçao zelf alles laten doen.

Uitvoerig ging spr. vervolgens in op enkele tegenstrijdige citaten m.b.t. de zelfstandigheid van Bonaire en oordeelde tenslotte dat vooraleer een definitieve regeling wordt getroffen m.b.t. de plaats van de Nederlandse Antillen in het Koninkrijk, Nederland er op dient toe te zien, dat voldoende en werkelijke waarborgen wettelijk worden vastgelegd opdat er geen twijfel moge bestaan omtrent de status van elk onzer eilanden en voornamelijk van de financieel zwakkere en opdat straks niet een toestand zich zal ontwikkelen, die aanleiding zal geven Nederland er van te beschuldigen onverantwoordelijk te werk te zijn gegaan.

Motie

Aan de hand van het voorgaande legde spr. de Raad een motie ter goedkeuring voor, strekkende tot het benaderen van alle hiervoor in aanmerking komende instanties, teneinde te geraken: 1. Tot de politieke emancipatie van het eilandsgebied Bonaire en 2. Tot de financiële veiligheidsen zekerheidsstelling.

Verder stelde spr. voor een brief te schrijven aan de Landsregering, waarin de Eilandsraad zijn sterke afkeuring uit spreekt over de door de Landsregering gevolgde methode bij de benoeming van een lid voor Bonaire ter R.T.C. en waarin als compromis wordt aangedrongen een tweede lid voor Bonaire in deze delegatie te benoemen. Een copie van deze brief ware te verzenden aan de Koning, de Staten-Generaal en de Staten van de Nederlandse Antillen met het verzoek in deze te bemiddelen.

Compliment

De heer Gerharts begon de heer Booi te complimenteren met zijn rede. Spr. begreep niet waarom de heer Abrahams afwezig was. Immers de Heer A. kan van te voren niet weten in welke positie hij kan verkeren die avond, betreffende meerder- of minderheid.

De Heer Abrahams had, als vertegenwoordiger van Bonaire bij de R.T.C., en als Statenlid zijnde, deze avond aanwezig behoren te zijn, gezien de belangrijkheid van deze Openbare vergadering, om zodoende volkomen op de hoogte te kunnen geraken.

Door deze absentie geeft hij dus, aldus spreker, de heer Booi volkomen gelijk in zijn bewering en betreffende zijn benoeming als lid van de R.T.C.

Vervolgens wijdt de heer Gerharts een uitvoerige beschouwing over de Eilandenregeling.

Vervolgens werd de vergadering geschorst teneinde de moties van de heren Booi en Gerharts te laten „inwerken" op de leden.

Deze moties luidden als volgt:

Motie Booi

De Eilandsraad van het eilandgebied Bonaire, op 27 Januari 1953 in openbare vergadering bijeen,

overwegende, dat krachtens artikel 118 van de Landsregeling van de Nederlandse Antillen aan de eilandgebieden zelfstandigheid wordt verleend ten aanzien van de verzorging van eigen aangelegenheden;

overwegende, dat de Eilandenregeling waarbij deze zelfstandigheid is verleend een zodanig onderscheid maakt tussen de eilandgebieden Aruba en Curaçao enerzijds en het eilandgebied Bonaire anderzijds, dat uit de praktijk is gebleken, dat van zelfstandigheid van het laatste hoegenaamd geen sprake kan zijn;

overwegende, dat bovengenoemd onderscheid tot uitdrukking is gebracht in een drietal artikelen van de 3de titel, t.w. de artikelen 110, 112 en 113;

overwegende, dat het eilandgebied Bonaire door deze discriminatie niet voldoende waarborgen heeft voor zijn politieke zelfstandigheid en financiële veiligheid;

overwegende, dat behalve deze nog andere wijzigingen in de Eil. Reg. dienen te worden aangebracht;

overwegende, dat de Nederlandse Regering de zorg had en nog steeds heeft voor de eilanden van de Nederlandse Antillen;

zich beroepende op artikel 26 van de Eilandenregeling,

besluit, door middel van het ter kennis brengen van deze motie met bijbehorende toelichting bestaande uit de redevoeringen van de leden v/d Raad, de Heren Booi en Gerharts aan H.M. de Koningin en de Staten Generaal, een dringend beroep te doen op deze instanties om de Eilandenregeling in die zin te wijzigen, dat:

1o. Het beginsel van de zelfstandigheid van een eilandgebied ten aanzien van de verzorging van eigen aangelegenheden voor Bonaire meer tot zijn recht komt, en

2o. Een garantie wordt geschapen in de vorm, dat het eilandgebied Bonaire voor het normaal doen functionneren van zijn bestuursapparaat en het treffen van redelijke voorzieningen de beschikking krijgt over een bedrag dat zich tot zijn bevolking verhoudt als de op de eilandgebieden Aruba en Curaçao beschikbare bedragen tot de bevolkingen van die eilandgebieden over hetzelfde tijdvak.

besluit voorts deze motie ter kennis te brengen van de Gouverneur als vertegenwoordiger van de Kroon, de Regeringsraad en de Staten van de Nederlandse Antillen,

en gaan over tot de orde van de dag.

Motie Gerharts

De Eilandsraad van het Eilandgebied Bonaire, op 27 Januari 1953 in openbare vergadering bijeen;

overwegende, dat in art. 66 van de Eilandenregeling staat, dat bij afwezigheid, belet of ontstentenis de gezaghebber wordt vervangen door de waarnemend gezaghebber;

overwegende, dat tot op heden geen waarnemend gezaghebber werd benoemd;

overwegende, dat dit niet is in het belang van het Eilandgebied en dat onverwijld tot benoeming dient te worden overgegaan;

gelet op artikel 26 van de Eilandenregeling;

dringt aan op uitvoering van art. 66;

besluit deze motie ter kennis te brengen van de Gouverneur der Nederlandse Antillen en van de Landsregering;

en gaan over tot de orde van de dag.

Bij hoofdelijke stemming werden beide moties aangenomen.

Als toegevoegd 3e punt van de Agenda was het voorstel tot opheffing van de Pasanggrahan.

De heer **Booi** had bezwaren, daar zijns inziens het mogelijk moet zijn in de toekomst twee hotelaccomodatie's te kunnen aanhouden voor Bonaire. Door de toeristencommissie wordt juist gestreefd naar een welvaart voor Bonaire op dit gebied en moeten wij dus ook al het mogelijk doen om klaar te staan met genoeg hotelruimten voor het toerisme.

Spr. gaf te kennen dat destijds het Zeebad is gekomen voor Bonaire voor de te verwachten toeristen, om zodoende genoeg hotelaccomodatie te hebben. Waarom, nu het Zeebad er is, tot sluiting overgaan van de Pasanggrahan?

Enige suggesti's werden door de heer Booi gedaan tot voortzetting van dit „hotel".

De Voorzitter gaf als hoofd van de Politie te kennen, dat de Pasanggrahan b.v. niet geheel voldoet op sommige door de wet vastgestelde punten, en dat met de verandering in deze richting wel eens een behoorlijk bedrag gemoeid kan zijn. De gedane voorstellen van de heer Booi zullen worden doorgenomen en bekeken waarna de vergadering om circa 9.45 uur werd gesloten.

Zie de maan schijnt door de bomen.... en de brandkast verdween

Het was voor het Departement van Sociale- en Economische Zaken een pijnlijke verrassing te constateren, dat in de nacht van 5 op 6 December vast geen Sinterklaas een bezoek had gebracht. In plaats van het gebruikelijke maantje, dat in die dagen volgens de versjes veelvuldig door de bomen placht te schijnen, scheen het licht van de flashlight door het kantoor van dit achtenswaardig departement om tenslotte alle aandacht te bundelen op een grote zware brandkast.

Dat was het doel van deze experimentele nachtelijke onderneming, vier mannen en allen recidivisten, waarvan twee het plan opwierpen en waarbij, toen zij „versterking" nodig hadden i.v.m. de voluminenziteit en gewicht van de brandkast, zich nog twee lieden aansloten.

Het karwei, nl. om de brandkast naar buiten te brengen en met een truck te vervoeren, was in een kwestie van een uurtje bekeken een opmerkelijke prestatie, vooral indien men bedenkt, dat 3 tot 4 man van DOW een gehele werkdag nodig hadden om de kast te plaatsen.

In de knoekoe werd de kast opengebroken en werd de buit, plm. ƒ 4000.— verdeeld, hiermede was de operatie als voorlopig „geslaagd" te noemen Want het vervolg was voor de mannen zelf niet zo geslaagd, toen gisteren voor het Gerecht in Eerste Aanleg deze zaak werd behandeld.

Uit het getuigenverhoor bleek, dat drie deelnemers aan deze excursie een dicht beschreven strafregister bezaten, de vierde had een ietsje minder op zijn gerechtelijke kerfstok, voor zover het geld niet besteed en/of achterhaald is, is slechts een bedrag van ƒ 1000.— terecht gekomen.

Geheel evenredig werd de buit niet verdeeld, een der verdachten verklaarde ƒ 800.— te hebben ontvangen, een andere verdachte had zijn aandeel verborgen.

Op de vraag van mr Fikkert, waar hij deze „schat" had verborgen, wilde verdachte niet antwoorden, óók niet, toen hem duidelijk werd gemaakt, dat zijn houding mede de strafmaat zou bepalen. Verdachte bleef echter in zijn stilzwijgendheid voor wat de plaats waar de schat verborgen is, volharden.

Mr Boom eiste tegen W. twee jaar gevangenisstraf tegen M. v. L. en A. elk 3 jaar onvoorwaardelijk. De uitspraak is bepaald tot over 14 dagen.

Vervolgens stond de vrouw W terecht terzake heling van het geld. Zij had enkele honderden guldens ontvangen. Zij verklaarde niet geweten te hebben, dat dit geld van diefstal afkomstig was, men had haar verteld, dat het van vals dobbelen afkomstig was.

De verdachten uit het vorige bedrijf werden nu als getuigen gehoord, een van hen verklaarde de vrouw terdege te hebben medegedeeld dat het geld gestolen was, een andere getuige deelde mede, dat men had gesproken over dobbelen. Op een eis van 4 maanden en na pleidooi van de verdediger, mr dr G. van Ginsbergen, werd zij veroordeeld tot 6 weken.

CURACAO

NAAR NEDERLAND.

De directeur van de CPIM-CSM, de heer H. van Drimmelen en de heer ir F. J. D. Proper, zijn heden ochtend per KLM naar Nederland vertrokken voor een kort dienstbezoek voor het voeren van besprekingen.

E. DE JONGH STATIONSCHEF HATO.

Met ingang van 22 Januari werd de heer Ernesto (Boy) de Jongh, tot dusverre plaatsvervangend stationschef Hato, benoemd tot chef. De heer J. C. Dunk, die tot dusverre deze functie bekleedde, zal op 16 Februari as. met het oog op andere opdrachten naar Nederland worden overgeplaatst. De heer De Jongh is het eerste landskind, dat door de KLM in deze functie werd benoemd. Proficiat!

HET WEER

Max. temp. 30.3 C (86.6 F); min. 24.3 C (78.6 F) en gem. 26.4 C (79.6 F). Max. wind 19, min. 12 en gem 16 knopen. Vochtigheidsgehalte 68%. Licht bewolkt 12 en bewolkt 3 uren.

PHILIPS EXPORT-MANAGER OP CURACAO.

Gisteren arriveerde op Hato de heer W. Kreek, Hoofd van de Export Afdeling van Philips Eindhoven, die hier zijn vrienden en relaties komt bezoeken. Op het vliegveld waren natuurlijk aanwezig de heren A. (Fetchi) Moron en de heer Frank Brandao namens de Philips vertegenwoordiging der Antillen.

In een kort onderhoud, dat wij mochten hebben, vernamen wij, dat de heer Kreek voor het eerst deze contreien bezoekt, dat hij zo juist uit Suriname kwam, waarvan de heer Kreek getuigde, dat hij best tevreden was over de Philips-omzet aldaar, vooral de radio-apparaten vallen in de smaak. Vooral de batterij-toestellen — welke voor plaatsen (binnenland) waar geen electriciteit aanwezig is, uitermate geschikt zijn — zijn zeer populair.

De heer Kreek is het Hoofd van de Export-afdeling en gaat dus over alle producten, die maar „verkoopbaar" zijn en dat zijn er heel wat. Niet alleen de gloeilampen en radio's waaraan Philips zijn internationale faam te danken heeft, maar ook neemt Philips een vooraanstaande plaats in voor wat betreft de productie van röntgen-apparatuur, verlichtingsprojecten (vliegvelden, het licht verblindt niet), stadion (sport), verlichtingen, en natuurlijk ook de tape-recorder, de onovertroffen Philips Magnetafoon, een professionaal apparaat, dat zich in een uitstekende naam en reputatie mag verheugen. Dan de Philishaves met de revolutionnaire dubbele scheerkop, waarnaar vooral uit Amerika een enorme vraag bestaat, aldus de heer Kreek. En dan heeft Philips ook in productie de 35 mm. geluidsbioscopen en vooral niet te vergeten de allernieuwste Philipscreatie, een 16 mm. geluidsprojector met professionele allures.

Marchena Moron alhier was een der eersten, die zo'n dergelijk apparaat hier kreeg, de „Sarpedon" leverde nl. dit voortreffelijk stuk werk gisteren af.

De nieuwste vinding, waarover de heer Kreek sprak, was het zg. magnetisch staal, waardoor het krachtveld beter beheerst kan worden.

Het geleidend vermogen van deze nieuwe Philips-vinding is wel, dat hiermede een revolutie in de radio-wereld wordt ontketend.

Door deze vinding verwacht men een bijna volmaakte selectiviteit op radiogebied.

Ten aanzien van de televisiemogelijkheden verkeert men nog steeds in de vicieuze quadratuur. Men kan geen verscheidenheid van televisie-programma's voorzetten. Er kunnen slechts betere en méér programma's worden voorgezet, indien de afzet van de Philips-televisie-apparaten vergroot wordt, de kopers redeneren op hun beurt: Wij willen wel kopen, maar laat eerst eens wat zien!

De heer Kreek was van oordeel, dat zg. sponser-programma's in niet onbelangrijke mate er toe zouden kunnen medewerken het gestelde doel te bereiken.

De heer Kreek zal hier enkele dagen vertoeven en gaat dan via Panamá, Guatemala en Mexico weer naar Holland terug.

JONG HOLLAND VIJF DOELPUNTEN STERKER.

Jong Holland, dat de competitie opende met een ontmoeting tegen Jong Curaçao, kon toen slechts met pijn en magere 1—0 zege behalen op de oranjehemden. Nadien groeide Jong Curaçao langzaam maar zeker in kracht en toen de tweede ronde een aanvang nam, werden er enkele rake klappen uitgedeeld. Geen wonder, dat iedereen nieuwsgierig was wat Jong Curaçao in de tweede ronde zou presteren tegen een Jong Holland, dat ook gegroeid is in sterkte. Het antwoord is gisteravond gegeven en laat niets aan duidelijkheid te wensen over.

Voor de rust wist Jong Curaçao goed partij te geven en al ging de rust in met een nadelige stand van 2—1 er was alle reden te veronderstellen dat de winstpunten verschrikkelijk zuur verdiend zouden moeten worden.

Het is anders uitgekomen. Jong Curaçao bleef wel goed doorspelen, maar met de regelmaat van de klok vielen de slagen. Vooral Matrona met zijn vier doelpunten, kende geen pardon.

Zo eindigde deze met zoveel spanning tegemoetziende strijd met 6—1 voor de rood-wit-blauwen, die hun doelgemiddelde weer heel wat hebben opgeknapt. En SUBT en Sithoc zullen het voorhoofd wel gefronst hebben bij de hoge score van hun grote tegenstander.

ESTUDIANTES — VESTA 1—1.

Als altijd hebben ze elkaar weer niets toegegeven, de twee rivalen Estudiantes en Vesta. Kwamen ze in de eerste ronde niet verder dan een gelijk spel, 0—0, in de tweede ronde was het niet anders, alleen er kwamen doelpunten 1—1.

Door deze uitslag zal het dappere Vesta wel genoegen moeten nemen met de laatste plaats, dat we niet aannemen, dat het uit de resterende ontmoeting met Veendam nog winst zal behalen.

AANKOMST VLIEGTUIGEN.

Het KLM-vliegtuig, dat Dinsdag van hier vertrok, landde te Schiphol 01.51 uur Ned. tijd. Het vliegtuig, dat dezelfde dag van Schiphol vertrok, landde gistermiddag 14.23 uur Cur. tijd op Hato.

SCHEEPVAARTBERICHTEN.

Carabobo van Pto Cabello; **Trivia** van La Guayra; **Santa Catalina** van Carupano naar Bestevaer; **Sarpedon** naar Aruba; **Iere** van Turiamo; **Boskoop** van Cartagena; **Telamon** van New York.

HAVENVERKEER

Haven: in 7 vrachtschepen, 17 tankers (14) en 2 zeilboten; 4 passagiers landden en 2 vertrokken.

Hato: in 13 en uit 15 vliegtuigen; 126 passagiers kwamen, 27 kwamen in transito en 95 vertrokken.

BURGERLIJKE STAND.

Geboren op: 22 Jan. dochter van A. Bork meyer en M. Jandroso; 27 Jan. zoon van E. Echobardo en A. Goelee; 28 Jan. zoon van G. Eliazer en C. Garsia.

Getrouwd op 29 Jan.: R. A. Rosina en A. P. Aguillon; C. B. Martina en G. Moore.

374

Tom Poes en eh.... dingos

Tom Poes begreep, dat er nu vlug iets moest gebeuren. Het was al erg genoeg, dat Joost en de burgemeester ziek waren geworden toen heer Bommel hen schilderde. Maar nu zijn vriend zelf het slachtoffer was geworden, begreep hij, dat hier iets vreemds achter zat. „De enige, die opheldering zal kunnen geven is de schilder Terpen Tijn!" dacht Tom Poes en daarom holde hij dan ook zó vlug als hij kon naar de achterbuurt waar de kunstenaar woonde. Maar helaas, hij bleek verhuisd te zijn.

„Tijn?" vroeg de dame, die ter plaatse kamers verhuurde. „Praat me niet van die zwerver, meneer! In geen maanden had hij de huur betaald! Hij dacht zeker, dat ik van de wind kon leven. Nee, dat ging niet langer. En om z'n mooie petje kon ik 'm toch ook niet houden, zeg U nou zelf! Nee, ik ben blij, dat ik 'm kwijt ben! Ik heb mijn zoldertje nu aan een héél net persoon verhuurd, een hoofdambtenaar! Zeg nou zelf!"

„Ja, ja!" zei Tom Poes, „heel netjes. Maar wáár is Terpen Tijn naar toe gegaan?"

„Dat weet ik niet! sprak de dame. „En dat wil ik niet weten ook! Zo'n verfknoeier! Wat heb ik er verder mee te maken?"

Tom Poes liep dus mistroostig verder. Hij wist niet, waar hij nu nog verder zou moeten zoeken en hij voelde zich erg terneergeslagen. Zo kwam hij in de buurt van het Stadsmuseum en zijn blik werd getrokken door een groot schilderij, dat daar voorzichtig naar binnen werd gedragen. Het was het zelfportret van de ongelukkige heer Olivier B. Bommel, op weg naar de galerij der onsterfelijken.

„Arme heer Ollie!" mompelde Tom Poes en hij was op het punt om door te lopen, toen hij plotseling iets zag, dat hem nieuwe hoop gaf....

India's eerste Kardinaal

Het leven van Mgr. Dr. Valeriano Gracias

Kort geleden en wel in December van het vorige jaar is op plechtige wijze herdacht het 400-jarig feest van Sint Franciscus Xaverius en het 1900 feest ter ere van Thomas, de Apostel in Hindustan.

Op grandiose wijze is het eerste feest herdacht in Goa. Het feest van Sint Thomas werd door 40.000 katholieken te Ernakulam gevierd. Het werd opgeluisterd door de aanwezigheid van meer dan 40 aartsbisschoppen en prelaten. De Paus vaardigde ter viering van het feest af Kardinaal Gilroy van Sidney.

Het 1900-jarig feest van St. Thomas in Indië is ook het feest van de historiciteit van 19 eeuwen Christendom. Het Christendom in Hindustan is even oud en vaak ouder dan dat in de meeste Europese landen — en ouder dan waar ook in Amerika. Lang voordat Vasco de Gama in Indië kwam, bloeide reeds het Christendom hier aan de Westkust. Toen Engeland nog geen natie was en de bewoners van dit land nog volslagen heidenen, bad het volk van Kerala reeds tot de ware God, door Onze Heer Jezus Christus. India hoefde niet te wachten op Europa om de Blijde Boodschap te ontvangen. Deze werd haar regelrecht uit Palestina gebracht, door de apostel St. Thomas. En met recht zijn wij trots op dit oude-apostolische-karakter van de katholieke Kerk in India.

Daags voor het nieuwe jaar werd ingeluid, is bekend gemaakt: **„Mgr Dr Valeriano Gracias is door Zijne Heiligheid de Paus opgenomen in het college van kardinalen."** Deze enkele simpele woorden, die werden gedrukt in dagbladen en tijdschriften, heeft voor ons een veelomvattende betekenis. Welk een jubel is er niet opgegaan in onze harten, toen wij dit hoorden. En als Christenen, levend in de gemeenschap der strijdende kerk hier op aarde en als Hindustanis, is er voor ons alle reden voor jubelen. Welk een uitverkiezing na 19 eeuwen lange en moeizame arbeid! Door deze benoeming heeft de Heilige Vader de Katholieke Kerk in India geëerd in haar verheven taak; heeft Hij de inlandse geestelijkheid op bijzondere wijze geëerd in de hun gegeven roeping van: „Gaat en onderwijst alle volkeren". Door deze benoeming heeft hij de vele katholieken geëerd voor hun heldhaftig, moedig en godsdienstig leven in het Verre Oosten.

Door deze benoeming heeft Hij tevens ook het grote Indische rijk geëerd; Azië, de bakermat van godsdienst en cultuur. In Bombay, een der sleutelsteden van Hindustan, zetelt de Kardinaal in een gebied van honderdduizenden katholieken. En als we hieraan denken, gaat er een jubellied, een Te Deum op in ons hart bij deze grote uitverkiezing.

Kandy—Rome—Bombay.

Het aartsdiocees Karachi, dat vroeger deel uitmaakte van het aartsbisdom Bombay strekt zich uit over Sind Khaipurstate en Baluchistan, waar niet minder dan zes talen wordt gesproken. Hier werkten van den beginne af de Carmelieten, die door de paters Jezuieten werden opgevolgd in 1852, tot deze de missies weer overgaven aan de paters Franciscanen in 1935.

Karachi, hoofdstad van de nieuwe Mohammedaanse staat Pakistan met een katholieken-aantal van 30.000, in 1900 nog in handen van de Jezuieten, is de geboortestad van Mgr Valeriano Gracias. In deze stad werd hij opgevoed en voelde reeds jong in hem de Roepstem van de Meester. Hij studeerde in Mangalore en ging voor verdere studies naar Ceylon. Hier werd hij in 1926, op zesentwintig jarige leeftijd tot priester gewijd. Te Kandy werkte hij voort, ver van huis. In 1927 behaalde hij de titel van doctor in Theologie, magna cum laude. Hetzelfde jaar werd hij benoemd tot zielzorger te Bandra, om kort daarop in Nov. '27 zijn eerste reis te aanvaarden naar Rome, de Stad, waar hij nog twee maal komen zou. Hij voltooide hier zijn studies aan de Gregoriaanse Universiteit en behaalde de titel Magister Aggregatus, om hierna aan de staf der docenten in de Theologie te worden toegevoegd.

Te Rome werd hij door de nieuw gewijde aartsbisschop Mgr Lima van Bombay tot diens secretaris benoemd. Een uitverkiezing en wel omdat hij de eerste Indische seculiere priester was, die deze eer te beurt viel.

Op deze functie heeft hij zich met al zijn jonge krachten geworpen. Hier zou ook het terrein zijn, dat hem uit zou doen komen als een harde werker; als een pionier; als een nederige en heilige knecht in de Wijngaard des Heren. Hij schreef veel, o.a. ook een boek, dat niet ongenoemd blijven mag: **„De lofzang op de Moeder!"** Met welk een teder gevoel van dankbaarheid beschrijft hij hierin 't heilige moederschap. Gelijk Maria het „Ecce Ancilla" sprak en hierdoor Cod de Zoon tot ons kon komen, zo ook heeft zijn moeder hem de mogelijkheid geboden om het werk van de Verlosser voort te zetten.

In Bombay is hij lang de promotor geweest van „The Catholic Students Union". En als we thans lezen, dat verleden maand het eerste Aziatische Congres van Katholieke Universiteitsstudenten bijeen geroep werd, mogen we niet vergeten, dat het werk van pater Valeriano hiervoor een ware stuwkracht is geweest.

Op 16 Mei 1946, na ruim 20 jaar arbeid in het aartsdiocees van Bombay werd hij benoemd tot bisschop van Tenesse. Op 29 Juli werd hij geconsacreerd. In het Bombay-aartsdiocees werd hij hulpbisschop, waar hij sinds 1937 samenwerkte met Mgr Dr Roberts van Engeland. Het aartsbisdom en de 6 suffragaanbisdommen onder leiding van inlandse bisschoppen (5), heeft hij zien uitgroeien tot krachtige en bloeiende gebieden. Dit grote gebied heeft een katholieken-aantal van dicht bij een millioen, waarvan Bombay alleen 205.000 telt.

Toen het voormalige Brits-Indië een onafhankelijke staat, een souvereine republiek werd, onder zijn eerste president Dr Rajendraprasad, heeft het katholieke volksdeel van Bombay aan de Paus de wens te kennen gegeven om, in deze stad een Indische aartsbisschop te willen benoemen, waar tot nu toe een Engelse bisschop aan het hoofd had gestaan.

Hun wens werd ingewilligd doordat Mgr Dr Roberts vrijwillig afstand deed, ten gunste van een Indiër.

Over de benoeming van de nieuwe aartsbisschop schrijft de „Madras Mail" o.m.: Mgr Valerian Gracias, die het heilig jaar te Rome vierde, werd door Zijne Heiligheid de Paus benoemd tot aartsbisschop van Bombay. Op zijn terugreis naar Bombay werd hij in deze stad op plechtige wijze tot aartsbisschop geinstalleerd. Zijn indrukken over zijn reis naar Europa weergevend, zeide hij o.a.: „Niemand aan gene zijde verlangt naar oorlog; een ieder verlangt naar vrede om het leven van zijn gezin, de gemeenschap en zijn vaderland op te bouwen."

Toen hij door de landen van Europa reisde als burger van een vrij en onafhankelijk land, zeide hij: „Het gaf me een gevoel van groot zelfrespect om niet te spreken van trots."

En thans, nauwelijks twee jaar later, moet hij opnieuw naar Rome, nu om als prins der Kerk de kardinaalshoed uit de handen van de Paus in ontvangst te nemen.

Op deze blijde gelegenheid feliciteren wij alle Hindoestani's, priesters en werkers in de wijngaarde van Christus, met deze grote uitverkiezing; de benoeming van de eerste Hindoestaanse kardinaal. Bidden wij met een dankbaar hart, dat O.L.H. onze nieuwe kardinaal moge beschermen en behoeden in zijn zwaar en moeilijk werk. Om Jesu Christe, Shanti, Shanti, Shanti!

M.H.L.

"Het Parool" ziet niet enkel goud in Nederlands blinkend dollaroffer

Amsterdam — „Het Parool" van heden zegt in een hoofdartikel, dat het eigenlijk spijtig is, dat men door het geharrewar voordien niet zo erg best meer kan geloven aan de echte spontaneiteit van het gebaar van het afzien van Amerikaanse economische hulp.

Het blad wil op dit historische ogenblik vaststellen, dat een der allerbelangrijkste economische vraagstukken met het ophouden van de Marshall-steun niet is opgelost. Wat de Nederlande regering terecht opmerkte, toen zij haar „spontane" gebaar maakte namelijk dat structureel ons dollartekort niet is verdwenen, geldt voor het dollarprobleem van de gehele wereld buiten het dollargebied.

Het blad besluit: Bij het aflopen van de Marshall-hulp is de slagzin „Trade not aid" naar voren gekomen. De „aid" is nu verdwenen en de „trade" is niet groot genoeg om als vervanging te dienen. Men mag bij alle dankbaarheid deze realiteit niet uit het oog verliezen

ZIJN OGEN GINGEN OPEN

Den Helder — Het communistische raadslid van Den Helder, de heer B. Schreuder, heeft gisteren in een vergadering van de raad medegedeeld, dat hij bedankt heeft als lid van de Communistische Partij Nederland. Hij is tot dit besluit gekomen door de Jodenvervolgingen achter het IJzer en Gordijn en door hetgeen hem bekend was geworden omtrent de vluchtelingen in Oost-Duitsland.

K.O.

Toledo — In zijn eerste ontmoeting sinds hij de kampioenstitel halfzwaargewicht verwierf, heeft de 36-jarige Archie Moore uit St. Louis in de vierde ronde van een op tien ronden gestelde bokspartij Toxie Hall k.o. verslagen in 2 min. 40 seconden. Moore was zijn tegenstander verre de meerdere

AMSTERDAM KRIJGT ZIJN TUNNEL

Amsterdam — Na een vergadering, die niet minder dan tien uren heeft geduurd, besloot de gemeenteraad van Amsterdam in de afgelopen nacht om Nƒ 500.000 te voteren voor de bouw van een autotunnel onder het IJ.

Deze tunnel zal in totaal Nƒ 70 millioen gaan kosten. Van de diverse plannen, die voor de bouw van een tunnel zijn ingediend, werd tenslotte de voorkeur gegeven aan een plan van de dienst Publieke Werken, dat de tunnel niet rechtstreeks voor het Centraal Station te Amsterdam legt, doch een aanloop neemt van het Waterlooplein af, via het Marine etablissement. Daar duikt de tunnel dan onder en komt met een bocht boven ten Oosten van het Noordhollands kanaal in Amsterdam Noord. De plannen voor later te bouwen tunnels of tunnel voor voetgangers en wielrijders zijn afhankelijk van de ontwikkeling van fiets tot bromfiets en scooter. Men heeft daarom op het ogenblik deze plannen niet in de voordracht opgenomen.

DODE EENDEN

De ingenieur P.C. uit Emmeloord had in 1951 op ondeskundige wijze muizentarwe op de velden laten uitstrooien. Circa 1500 wilde ganzen die op deze velden waren neergestreken hadden van deze giftige tarwe gegeten en waren hieraan gestorven. De Kantonrechter te Zwolle veroordeelde dezer dagen de ingenieur tot ƒ 100.— boete of 10 dagen hechtenis wegens dood door schuld aan deze vogels.

ZIJ VERLIEZEN NOOIT HUN STREKEN

Enige dagen geleden verdween te Amsterdam de 31 jarige bioscoop-portier J. v.d.E. nadat hij door zijn partoon met ƒ 800.— naar het belastingkantoor was gestuurd om de entréebiljetten te kopen. De man een ex-SS-er was gehuwd en had een kind. Hij liet zijn familie in de steek en week uit naar Aken. Het belastinggeld heeft hij niet afgedragen. Een paar dagen later is de oneerlijke en onbetrouwbare portier in Vaals (Limburg) aangehouden.

GOEDKOPE TOERISTEN IN EUROPA PER KLM

De conferentie van de IATA, de International Air traffic Association bracht nieuwe mogelijkheden voor het toeristenvervoer v... e komende zomer.

Het zal dan mogelijk zijn om meer te zien van Europa dank zij de goedkope toeristentarieven. Deze tarieven zullen gelden voor alle KLM diensten in Europa terwijl het modernste materieel zal worden ingezet: de geriefelijke Convair 240, uitgerust met druk cabine zodat men zelfs op zeer grote hoogte geen last heeft van het drukverschil en later in het jaar de Convair 340.

Het ligt in het voornemen van de KLM de goedkope tarieven op 1 April in te voeren. Men wacht slechts op de goedkeuring van de regeringen van de betrokken landen.

De komende zomer zal dus de gehele KLM vloot toeristen naar alle delen van Europa vervoeren tegen tarieven welke van 5 tot 35% lager liggen dan de gewone passageprijzen.

Warme maaltijden zullen gratis ain boord worden geserveerd. Een internationale overeenkomst staat de passagiers toe 15 Kg bagage mede te nemen op alle lijnen terwijl op de langere trajecten 20 KG is toegestaan.

De verlofgangers van het komende seizoen kunnen dus verzekerd zijn van een goedkoop en gerieflijk vervoer met de vliegende restaurants van de KLM.

DE OLIE BLOEIT....

's-Gravenhage. — De Shell Oil maakt bekend, dat de nettowinst over 1952 na aftrek der belastingen wordt geschat op $ 90,8 millioen. Deze winst is equivalent met $ 6,75 per aandeel.

De winst over 1951 bedroeg $ 97 millioen.

en de sneeuwklokjes

Texel. — In het „Molenbosch" op Texel staan op enkele plaatsen de sneeuwklokjes in volle bloei.

Narcissen, crocussen en tulpen staan daar reeds boven de grond; enkele heesters beginnen al uit te lopen.

De winter heeft Texel klaarblijkelijk vergeten. De klokjes luiden er.... „Kan de lente verre zijn?"

MARTINUS NIJHOFF OVERLEDEN

's-Gravenhage. — Op 58-jarige leeftijd is gisternacht te Den Haag overleden de bekende dichter mr Martinus Nijhoff, die in de Nederlandse litteratuur een belangrijke plaats innam. Van zijn hand verschenen verschillende gedichtenbundels, het studentenlustrumspel „De Vliegende Hollander" en andere werken.

VAN DE BOEKENPLANK

Marie v. Zeggelen: Een hofdame uit de 18de eeuw.
Uitg.: J. M. Meulenhoff. — A'dam.

In deze roman heeft Marie C. van Zeggelen zichvelf overtroffen. Zij schenkt ons in „Een hofdame uit de 18e Eeuw" een schat van romantiek uit historische tijden en zij weet ons ononderbroken te boeien met haar goed gedocumenteerd verhaal. Het werd de levensroman van Anne Marie Boreel, echtgenote van de Griffier der Staten Generaal Fagel en de intieme vriendin en hofdame van Prinses Wilhelmina — de bij het volk zo geliefde „Willemijntje" — Gemalin van Prins Willem V. Deze roman van een „grande dame", voortgekomen uit een bekende Amsterdamse familie, is van een bijzonder wijdse allure. Rondom haar bewegen zich „de groten" uit de Haagse, zowel als uit de Amsterdamse wereld.

„Een Hofdame uit de 18e Eeuw" is een boeiende beschrijving geworden van het 18e eeuwse Den Haag, waar wij vertoeven op het „Huis ten Bosch" en het Stadhouderlijk Hof en in de mondaine salon van de enigszins excentrieke, maar fascinerende Prinses Gallitzin. Wij genieten mee met het landelijke leven op het toenmalige buitengoed van de familie Bicker te 's-Graveland de „Sperwershof" en komen onder de indruk van de onafgebroken strijd die Prinses Wilhelmina voerde tegen de voor ons land zo gevaarlijke intriges van de Hertog van Brunswijk.

„Dossier 333" door B. Nijenhuis.
Uitgeverij: J.H. Kok N. V. — Kampen.

Als men bezig is de proloog van dit boek te lezen, zou men denken te doen te hebben met een boek welke een episode verhaalt uit de verzetsbeweging tijdens de 2e Wereldoorlog in Nederland. Doch na deze proloog blijkt al spoedig, dat het verhaal zich afspeelt in een landelijk dorpje, waar de hoofdfiguren een dominee en zijn jonge vrouw zijn. Het dagelijks leven wordt daar plotseling gestoord door een zelfmoord, die natuurlijk een hevige schok teweeg brengt in het gewone doen van de dorpsbewoners, vooral omdat het verleden van het slachtoffer in zo'n geheimzinnig en mysterieus waas gehuld was. De spanning stijgt ten top als blijkt dat deze zelfmoord geen zelfmoord is maar doodslag blijkt te zijn, welke het begin is van een ontknoping, die verband houdt met hetgeen reeds in de proloog naar voren is gehaald. In dit boek kan men weer het kenmerkende van dit genre verhalen die na de oorlog geschreven zijn, terugvinden. Men kan het ietwat zorgeloze en sarcastisch bekijken van de toestanden duidelijk bemerken, ofschoon dit niets wegneemt van het humoristische karakter dat ongetwijfeld in „Dossier 333" te vinden is. De typen zijn raak en markant geschetst zonder enige chargering.

Daphne Rooke: Mitty, mijn blanke vriendin.
Uitg.: J. M. Meulenhoff. — A'dam.

In de fascinerende fèl-gekleurde wereld onder de wijde hemel van Zuid-Afrika in de jaren vlak voor en tijdens de Boerenoorlog, groeien twee jonge vrouwen op, Mitty, de dochter uit een rijk Zuid-Afrikaans Boerengeslacht en Selina, haar „zusterlijke" dienares. Tussen hen beiden is een nauwe verbondenheid ontstaan, een subtiele verhouding van vriendschap, dienstbetrekking en conflict.

Zij zijn geboren in een wereld, die door mannen wordt beheerst en zij richten haar leven daarnaar in. Hoe sterk de mannelijke karakters in dit boek echter ook mogen zijn, dit is een verhaal met twee heldinnen.

Tesamen trekken zij door het zonnig Transvaal, langs de Boerenhofsteden, waar mensen van Nederlandse afkomst leven en werken, tesamen ook verkeren zij later in het strijdgewoel van Boeren, Engelsen en Kaffers.

Mitty treedt in het huwelijk met de onstuimige Paul du Plessis en Selina speelt een welhaast beslissende rol in dit huwelijksleven. Onweerstaanbaar wordt Paul door haar aangetrokken, maar wanneer hij tenslotte vreest, dat zijn amoureuze verhouding ontdekt zal worden, stuurt hij Selina weg. Er breekt echter door de droogte een grote hongersnood uit. Selina keert terug en vindt Mitty als een gedesillusioneerde vrouw, afgeschrikt door Pauls wreedheid en heerszucht. Tijdens de Boerenoorlog leert Mitty een Engelse zendingsarts kennen en vindt in hem de man, die zij zo lang heeft moeten missen; Selina helpt Mitty bij haar vlucht.

Mitty is een roman vol actie. In een bewogen, soms poëtische stijl, schildert de schrijfster ons het harde en primitieve leven onder de Zuid-Afrikaanse Boeren, waar innige menselijkheid en godsvrucht soms gepaard gaan met wrede en hartstochtelijke intriges. Haar boek verwierf in Engeland en Amerika grote bekendheid; het verscheen reeds in vijf talen.

GAAT DAT ZIEN: 30.264 spelers in een film

Om 9.51 overvallen de leeuwen de christenen in "Quo Vadis"

Zelden heeft een film zulke vernietigende beoordelingen van Amerikaanse critici gekregen als het drie uur durende product „QUO VADIS". Deze vierde verfilming van Henryk Sienkiewicz' boek heeft ruim 7 millioen dollar gekost, maar de recensies noemen haar „buitengewoon spectaculair".

De meeste critici zijn het er roerend over eens, dat drie uur brullende leeuwen (63 in getal) en drie uur geparadeer van verleidelijke slavinnen (die haar mond niet mogen opendoen) niet veel gelegenheid bieden aan de èchte acteurs om hun spel te ontplooien. Toch schijnt Metro Goldwyn Mayer het erg goed bedoeld te hebben. In de reclame (waaraan ook ettelijke millioenen dollars is gespendeerd) wordt gezegd, dat deze film een hulde wil brengen aan hen, die geloven in de overwinning van het goede over het kwade. Jarenlang, zo wordt verder verklaard, is gezocht naar een onderwerp, dat even krachtig zou zijn en van even grote historische waarde als eens „Ben Hur", het verhaal uit de eerste dagen van het christendom, dat MGM in 1924 verfilmde — en dat veel geld opbracht......

Mussolini was bang.

Reeds in 1930 werd een poging aangewend om de auteursrechten op te kopen van de erfgenamen van de auteur Sienkiewicz. Een Parijse advocaat werd naar Polen gestuurd om de handtekening van Sienkiewicz jr en Jadwiga Kornilowicz—Sienkiewicz, de kinderen van de schrijver, te bemachtigen. In 1939 werd een begin gemaakt met de voorbereidingen. Maar omdat de producenten meenden, dat zo'n film alleen ècht groot kan zijn als ze in Italië speelt, moest even gewacht worden, daar Mussolini geen behoefte had aan de 30.264 spelers en figuranten, 85 witte duiven, 7 Portugese stieren, 450 Deense paarden en 63 leeuwen, die dit filmfeest luister zouden moeten bijzetten.

Want de makers wilden er nu eens iets ongeëvenaards van maken. Iets unieks, fantastisch, iets zonder weerga. Als het kon moest er ook iets van film inzitten. Beslist nodig was dit laatste echter niet. Wie na die 30.264 spelers, 85 witte duiven enzovoorts òòk nog film wilde zien, was een ontevreden mens.

En zo werden zij bijeengehaald, die 30.264 spelers en figuranten. Van hen waren er 235 bestemd voor een sprekende rol, maar slechts 65 kwamen verder dan twee zinnen. Regisseur Mervyn LeRoy ging in Londen en Parijs candidaten zoeken, daarbij gesteund door 16 assistent-regisseurs. De meeste moeite had men met de drie reuzen Gelukkig zijn boksers en worstelaars meestal flink gebouwd. Gekozen werden Buddy Baer, de grote broer van Max Baer, de Amerikaanse athleet Arthur Walge en de Italiaanse worstelheld Tosi.

Miss Holland zegt niks.

Enige prominente rollen: de 74-jarige Finlay Currie als Petrus, Abraham Sofaer als Paulus, Patricia Laffan als de wrede keizerin die Nero overhaalt om zijn moeder en eerste vrouw om hals te brengen. Peter Miles (12 jaar) als het christenjongetje Nazarius, Robert Taylor als Marcus Vinicius en Deborah Kerr als Lygia. Verder een enorme reeks „missen", zoals Miss Holland 1949 (die echter ook al haar mond moet houden), twee Poolse prinsessen, drie Ethiopische acrobaten, Rafaël Tana, de dikste man van Italië. Voorts heet het, dat er iemand heeft rondgelopen, die verstand had van film. Hij werd echter buiten de studio gesloten.

Om het publiek te gerieven, hebben de theaters, waar de première wordt gegeven, een lijst buiten gehangen van de belangrijkste gebeurtenissen. Men weet dan hoe laat men moet komen.

7.30 uur: „Quo Vadis" begint.

7.47 uur: Marcus ontmoet Lygia.

8.51 uur: Lygia wordt het eens met Marcus.

9.01 uur: Poppaea (Nero's lievelingsvrouw) verleidt Marcus.

9.51 uur: De leeuwen overvallen de christenen.

10.19 uur: Nero vermoordt Poppaea!

10.22 uur: Wanhopig, verlaten en veracht pleegt Nero zelfmoord.

10.25 uur: Marcus' en Lygia's trouw triomfeert. De christelijke wereld is geboren (en de film is uit).

Amerika is nu eenmaal een wonderlijk land om zo genadeloos over deze film te denken. Want wij, die deze film in een speciale persfilmvoorstelling hebben kunnen zien, werden door het schouwspel zo geboeid, dat wij amper tijd hadden om het horloge te voorschijn te halen, laat staan om er op te kijken hoe laat het is.

Deze film boeit buitengemeen, niet alleen door het overweldigend schouwspel, de kleurenpracht en regie, maar nog meer door het karakterspel van de hoofdrolvertolkers. Keizer Nero domineert in dit verhaal als de brute, onmeedogenloze tyran, wiens geestesgesteldheid zeker niet in orde genoemd kan worden.

Het spel in de arena met de leeuwen en de buffel, het is indrukwekkend. Doch de film ontroert ook in talrijke momenten. De scene van de geloofsijver der Christenen in de spelonken en verborgen voor het oog van de buitenwereld, de visser-apostel Petrus met zijn verkondiging van het Evangelie. Neen, deze film heeft talrijke momenten, die aangrijpen en ontroeren, het tafereel van het in brand steken van Rome — waarvoor een aparte miniatuurstad moest worden gebouwd — dit alles zijn hoogtepunten in deze film.

Morgenavond draait de premiere in WEST-END, men heeft alleen het horloge nodig om te weten om precies op tijd aanwezig te zijn om vooral de film niet te missen.

Groots internationaal tennistournooi inzet van opening stadion

Verleden jaar maakten wij reeds melding van het 25-jarig bestaan van R.C.C. Het lag toen in de bedoeling ter gelegenheid van dat jubileum, een groot, internationaal tennistournooi te organiseren, welke plannen helaas door het niet tijdig gereed komen van het nieuwe tennisstadion, geen doorgang konden vinden. Het R.C.C. heeft echter gemeend, nu het tennisstadion gereed gekomen is, toch haar plannen tot uitvoering te brengen. Ondanks grote financiële offers hieraan verbonden, is het ijverige R.C.C.-bestuur gelukt de navolgende landen aan dit tournooi te doen laten deelnemen, en wel Miami, Trinidad, Suriname en R.C.C.

Daar de momenteel sterkste Curaçaose spelers ook lid zijn van R.C.C., zullen dus voor R.C.C. de beste spelers van Curaçao uitkomen, terwijl ook onze vroegere, meervoudige, kampioen, **Ivo Pimentel** zich bereid heeft verklaard om in deze wedstrijden voor RCC uit te komen. Deze medewerking van Iyo Pimentel zal door de Curaçaose tennisgemeenschap zeker op prijs worden gesteld, daar door zijn medespelen het tournooi ongetwijfeld aan waarde wint.

Daar het vooral van Miami en Trinidad bekend is, dat zij met zeer sterke internationale wedstrijdspelers zullen deelnemen en ook in Suriname zich enkele jeugdige spelers aan de top hebben geplaatst, zal het onze tennisgemeenschap zeker interesseren hoe onze Curaçaose cracks het er tegen dergelijke sterke tegenstanders zullen afbrengen.

We willen hier hulde brengen aan het RCC-bestuur, dat het heeft aangedurfd een dergelijk tournooi te organiseren, daar dit ongetwijfeld zware financiële offers van de vereniging zal vergen. Hier ligt echter de bedoeling voor om onze tennisgemeenschap van sterk internationaal spel te laten genieten, en hierdoor het 25-jarig bestaan tot een ongekend festijn op tennisgebied te maken. Zeker zal door dit tournooi de belangstelling voor tennis weer in sterke mate toenemen. Het RCC rekent erop en heeft hierin ook het volste vertrouwen, dat elke tennisliefhebber op Curaçao dit initiatief zal weten te waarderen en deze wedstrijden zal bezoeken. Een evenement op tennisgebied, dat zich niet spoedig zal herhalen.

Wij wekken het publiek dan ook op, deze wedstrijden in grote getale te bezoeken, waardoor het in de toekomst eventueel mogelijk zal zijn meer sterke, internationale spelers naar Curaçao te laten komen.

Het RCC verdient dat dit prachtige initiatief geen grote financiële nadelen voor de vereniging met zich zal brengen. Binnenkort verschijnen in alle dagbladen advertenties met nadere aankondigingen en prijzen der plaatsen. Wacht niet te lang met het kopen van kaarten, daar U anders misschien teleurgesteld moet worden.

ARUBA

STEEDS MEER BELANGSTELLING VOOR HET BASKETBALLSPEL.

Gisteravond vonden op de banen van de Tivoliclub weer enige basketballcompetitiewedstrijden plaats, waarvoor zeer veel belangstelling bestond. Het is een verheugend feit waar te nemen, dat er voor deze mooie sport steeds meer belangstelling gaat bestaan.

De wedstrijden hadden een vlot en sportief verloop.

De eerste ontmoeting tussen **La Salle Boys** en **Antiliana** werd door eerstgenoemde met 24—14 gewonnen. Het verloop was als volgt: 1e quarter 8—6; daarna in de 2e quarter 12—12 De spanning zat er toen goed in. Het 3e quarter werd 16—14, terwijl het einde kwam met genoemde 24—14 stand.

De volgende wedstrijd tussen **Tivoli** en **La Salle** werd door Tivoli gewonnen met 22—13. Hier verliep het spel als volgt: 4—6, 9—7, 17—11 en 22—13.

INTERLAND BASEBALL-TOURNOOI.

Het Betuur van de ABBA deelde ons mede, dat voor de interland baseball-wedstrijden Venezuela — Aruba, die een der interessantste en spannendste ontmoetingen van dit jaar zullen worden, kaarten in voorverkoop zijn bij de volgende adressen: **Oranjestad**: Botica Oduber, Wilhelminastraat en Kantoor N.E.N., Wilhelminastraat. **San Nicolas**: Aruba Trading Company en Rainbow Roam (Marchena).

Wij adviseren het publiek zoveel mogelijk kaarten in voorverkoop te nemen

INTERLAND BASEBALL-TOURNOOI.

Naar wij vernemen bestaan er overal op Aruba grootse plannen om het bezoek van de Venezolaanse baseballspelers en in het bijzonder van de directeur van de sport in Venezuela een grootse ontvangst te bereiden

Het Arubaanse sportweekblad „SPAR" heeft plannen om aan de drie sportjournalisten, welke de reis meemaken, op Vrijdagavond een diner aan te bieden. Voorts heeft het Carnavalcomité van de Aruba Tivoli Club de directeur van de sport van Venezuela en de manager van het Venezolaans team tezamen met de voorzitter van de ABBA uitgenodigd om Zaterdagavond het Carnavalsfeest in de Tivoli Club te bezoeken.

Gedurende de wedstrijden van Zaterdag en Zondag zal de baseball-queen 1953 worden gekozen, waartoe door de verschillende teams candidaten gesteld zullen worden. De opbrengst van de stemming, waarvan iedere stem ƒ 0.10 komt ten goede aan de baseballsport.

Wij vertrouwen, dat het Arubaans publiek het actieve bestuur van de ABBA zal steunen door in groten getale Zaterdag en Zondag op het stadion aanwezig te zijn en tevens onze jongens, die de naam en sporttraditie van Aruba verdedigen, te komen aanmoedigen.

Nog vers ligt in ons geheugen de deelname van het Arubaanse team aan de wereldserie te Cuba en wij zijn ervan overtuigd, dat het Zaterdag en Zondag in het Stadion zal spannen.

Wij vernemen voorts, dat het vliegtuig met de spelers Vrijdagmorgen om 8 uur uit Caracas zal vertrekken.

GEEN VERSCHONINGSRECHT VOOR RODE JOURNALISTEN

Aan redacteuren, journalisten en drukkers, werkzaam in de Sovjet-Russische zone, is het zg. verschoningsrecht thans officieel ontnomen. Slechts advocaten, geestelijken en dokteren hebben volgens de te dier zake nieuwe geldende bepalingen het verschoningsrecht, zij het ook, dat van dit recht slechts in beperkte omvang gebruik kan worden gemaakt.

In een officieel commentaar zijdens de „regering" m.b.t. deze nieuwe maatregel, welke voor de pers in werking is getreden, werd gezegd, dat het karakter van de pers in de Sovjet-Russische zone totaal is veranderd.

NIEUWS VAN OVERAL

ATTLEE'S MENING OVER PAKISTAN

Londen. — Attlee, leider van de Labour Party, zojuist teruggekeerd van het congres der Aziatische socialisten in Rangoon, heeft in een artikel in de „Daily Herald" als zijn mening te kennen gegeven, dat Pakistan zeker deel uit zal blijven maken van de Britse Gemenebest.

Van zijn impressies uit India, Pakistan en Birma de landen die hij tijdens zijn reis bezocht; zij vermeldt, dat er niet veel communisten zijn in Pakistan. Het feit, dat Pakistan een Moslemstaat is, is een goede waarborg tegen het communisme — aldus Attlee. In India — zo schrijft hij — zijn op het ogenblik meer Engelsen dan ooit te voren. Het is waar dat India een republiek wenst te worden, maar een republiek binnen het Britse Gemenebest.

In Pakistan zijn thans discussies gaande over een nieuwe en definitieve grondwet. Misschien zal dat ook betekenen, dat Pakistan een republiek wil zijn, maar ook dan zal Pakistan deel willen blijven uitmaken van de Britse Gemenebest. In beide landen is er op het ogenblik grote appreciatie voor het vele goede, dat ten tijde van het Britse bestuur in het toenmalige Brits Indië is gedaan. Er bestaat geen behoefte om veranderingen aan te brengen met geen ander doel dan de draad met het verleden te verbreken. Integendeel; veel is juist opzettelijk onveranderd gelaten.

KLOPJACHT IN WEST DUITSLAND

Bonn. — De Duitse autoriteiten in Noordrijnland-Westfalen hebben een grootse klopjacht ingezet naar leden van de verboden communistische jeugdorganisatie F.D.J. Het openbaar ministerie te Dortmund, dat deze actie gelastte, zeide bewijsstukken in handen te hebben, waaruit blijkt, dat de leden van deze organisatie hadden getracht ondermijnende ongeregeldheden in West-Duitsland te veroorzaken op last van de Oostduitse communistische leiders.

VERVOER UIT DE RAILS

Berlijn. — De steeds groter wordende moeilijkheden op het gebied van het vervoer in Oost-Duitsland zijn voor het eerst geweten aan sabotage. De staatssecretaris van het Oostduitse ministerie van verkeer, Wollweker, verklaarde in het officiële orgaan van de S.E.D. (socialistische Eenheidspartij), dat sabotage van „vijandelijke agenten" de oorzaak is van het feit, dat dagelijks tot 10.000 spoorwagons in Oost-Duitsland niet geladen worden.

Tevoren was steeds als reden hiervoor aangevoerd de „gebrekkige organisatie".

NIET TE STUITEN STROOM

Berlijn — Ondanks de herhaalde aansporingen aan de Oostduitsers om geen onderkomen in het overbevolkte West-Berlijn te zoeken zonder gegronde redenen blijven de vluchtelingen in drommen van honderden per dag naar West-Berlijn toestromen — merendeels om te ontkomen aan het grijze heden en een hopeloze toekomst.

Begin deze week zullen ongeveer 700 vluchtelingen per dag per vliegtuig uit West-Berlijn naar West-Duitsland worden overgebracht in plaats van 400 per dag. Er houden zich nog ongeveer 160.000 Oostduitse vluchtelingen in West-Berlijn op. die geen vergunning daarvoor hebben.

Kansas City — Van betrouwbare zijde wordt vernomen, dat oud-president Truman zijn memoires zal schrijven, die in de loop van de volgende jaren uitgegeven zullen worden. Hij zou hiervoor een half millioen dollar krijgen.

AGENDA

WEST-END: „Quo Vadis" 18 en 21 uur.

CINELANDIA: „The San Francisco story" 19 en 21 uur.

ROXY: „Great expectations" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica del Pueblo, Breedestraat 82 (O), tel. 3718.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door Zuster Veeris, tel. 5747.

Voor spoed (kantoor) Niewindtstraat, tel. 3773.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst heer R. Fuld, van 7 — 15 uur, tel. 1758.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Kantoor Handelskade 6, werkdagen van 07.00 — 19.00 uur.

Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 19.00.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht

CUROM

Donderdag: 17.30 Jazz-rubriek; 17.50 Gramofoonplaten; 18.05 Cumpleanos Feliz; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 Nederland zoals het reilt en zeilt; 20.45 Muziek uit Nederland; 21.15 Antilliaanse poëzie in klanken en woorden; 21.45 Met reclame en plaat; 22.15 Vandaag en morgen; 22.30 Sluiting.

P.C.J.

Donderdag: 19.00 Nieuws; 19.10 Max van Praag; 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.30 Het Omroeporkest; 19.56 Voor de Vrouw; 20.03 West-Indische rubriek met o.a. Zuid-Amerika in het nieuws; 20.33 Persoverzicht; 20.40 We wippen even bij U aan; 20.55 Avondgebed: Pater L. Verhagen O.E.S.A.; 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

Donderdag: 17.00 Voor Kinderen; 17.10 Amusementsprogramma; 17.40 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 Vrolijke muziek; 18.15 Y.W.C.A.; 18.40 Nieuws; 19.00 Trio La Rosa; 19.15 Voor de gedetineerden; 19.25 Trio La Rosa; 19.40 Voor de Oudere Jeugd; 20.00 Advertenties; 20.15 Spes Patriae; 20.45 Technische Vraagbaak; 20.55 U vraagt, de Avros draait; 21.25 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:

Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, tel. 2[...]

R. H. Helweg 01.30 — 05.30 uur, tel. 20[...]

Personeel Afdeling:

Donderdag, 29 Jan. 12.00 uur tot en met Zaterdag, 31 Jan. 12.00 uur G. J. Welbe[...]gen, Parallelweg 36, tel. 4470; b.g.g. andere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling: J. v.d. Vlis, Bungalow Rio Canario 54, tel. 3124.

C.S.M.

Rederij: P. W. K. Zuiderent, tel. 2950.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304; 23.00 — 08.[...]

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 uur, tel. 2276; 1.00 — 7.30 uur J. Marcussen, tel. 2420.

Bioscoop: Donderdag: „The strange door" Toegang boven 16 jaar.

In de Schaduw der Guillotine

door

John Addiscombe

Voor de eerste maal in zijn leven bestormden hem gevoelens, waarvan hij zich geen rekenschap kon geven, terwijl zij hem sidderend in het gelaat zag.

„Ik dacht, dat hij u ontdekt had, mijnheer. Toen zijn ogen in de richting der vensters keken, bezwijmde ik bijna," snikte zij.

Ditmaal was er geen spot of cynisme in zijn houding, toen hij een harer handen in de zijne nam en ze streelde.

„Hij is te dom om zijn hersens te gebruiken, Madame. En," voegde hij er aan toe, in de richting der deur kijkend, „wanneer hij ook maar iets verder gegaan was, dan geef ik u de verzekering, dat hij zijn laatste uur in dit huis vertoefd had."

Hij ging voort haar handen te strelen en hij zag hoe uit haar ogen een blik straalde van oneindige zaligheid.

„Kom, ik moet gaan," ging hij voort. „Ik mag niet langer in uw kamer blijven. En.... er is nog iets, wat ik u zeggen wil, mevrouw.. wat ik u zeggen moet."

Hij liet haar los en ging een pas achteruit, zodat zij hem in zijn volle lengte kon zien.

„Ik ben altijd te uwer beschikking. Ik had mij nooit kunnen voorstellen, dat u voor mij zou hebben willen doen, wat u vannacht gedaan hebt."

Deze woorden klonken als een dure eed. Haar ogen straalden, toen hij verder ging:

„Ik heb veel ruwe dingen tegen u gezegd, Madame, en ben afschuwelijk wreed tegenover u geweest. Welnu, u hebt mij door uw daden terecht gewezen, zoals ik nog nimmer terechtgewezen ben. Ik vraag u om vergeving. Als ik ooit iets voor u doen kan, hebt u slechts te spreken en ik ben te uwer beschikking."

Zij begreep uit zijn woorden, dat hij bereid was, ter wille van haar van zijn wraakneming ten aanzien van haar broer af te zien. Het was verslagen — door haar. Het kostte haar nu slechts één woord en nimmer zou hij meer een hand naar haar broer uitsteken. Nu, nu zij hem in de meest letterlijke zin van het woord de degen zijner mannelijkheid uit de vuist geslagen had, kon zij onmogelijk dat ene woord spreken, dat haar broer voorgoed in de toekomst voor zijn wraak vrijwaren zou. Maar dat zou niet eerlijk zijn. En het enige, wat zij zei was,

„Het was niets, mijnheer, niets bijzonders. Wat ik gedaan heb, was eenvoudig mijn plicht."

Hij keek haar verbaasd aan, want het eerste, wat hij verwacht had, was, dat zij hem zou smeken, haar broer te sparen. Hij boog:

„Dan zeg ik u vaarwel, mevrouw. Ik moet gaan."

Meteen ging hij naar het venster, maar zij greep zijn arm.

„U moet blijven," pleitte zij. „U moet! Als u nu gaat, zal men u ongetwijfeld in de straten herkennen. En ik zou de gedachte niet kunnen verdragen, dat u niet in veiligheid was. Ik blijf vannacht bij mijn broer. Blijf hier, bid ik u; later zullen wij dan samen een plan opmaken."

Haar smeekbeden waren zo hartverscheurend, dat hij er geen weerstand aan kon bieden. „Goed, wanneer u het dan wenst, zal ik blijven," was zijn antwoord.

Zij slikte iets weg en drukte zijn arm, of zij hem verpletteren wilde. Dan draaide zij zich plotseling om en rende de kamer uit.

Toen zij de gang doorliep, stond zij plotseling van aangezicht tot aangezicht tegenover Lebrun. Hij lachte haar toe.

„Ik zie, dat de burgeres zich nog steeds niet verkleed heeft," merkte hij op.

Valerie beet zich op de lip. Vanaf dit ogenblik had zij begrepen, dat Lebrun haar vijand was, en wel een, waarmede zij rekening te houden had.

XXX. DE ONTDEKKING

Drie dagen later verliet Valerie de Boigny Parijs onder de hoede van Lebrun en de soldaten van St Just, terwijl haar broer en Venture met haar meegingen.

Het was Antoine, die haar op een idee gebracht had betreffende de veiligheid van Venture. De gehele nacht, terwijl zij bij het bed van haar broer waakte, had zij haar hersens gepijnigd om een plan te vinden om uit deze moeilijke toestand te geraken, maar tevergeefs. Eindelijk was plotseling als een lichtstraal de gedachte bij haar opgekomen om Antoine, een man van middelbare leeftijd, trouw en moedig, te raadplegen en in vertrouwen te nemen.

Zonder een seconde te aarzelen ging zij naar zijn kamer en zij trof hem aan in nachtgewaad, net op het punt in bed te stappen. Uiterst confuus door dit late bezoek, wist de trouwe ziel niet wat aan te vangen en hij verzocht haar zich even om te draaien, terwijl hij inderhaast in zijn broek schoot. Terwijl zij met de rug naar hem toe voor het venster stond, vertelde zij hem alles omtrent Venture en hoe zij hem in het huis verborgen hield.

Antoine was een man, die niet gewoon was veel woorden te verspillen. Hij vroeg haar hem direct bij Venture te brengen. Valerie nam hem mee naar haar kamer, waar zij Venture aantroffen in een grote stoel en in diepe slaap.

Zij wekten hem en Antoine legde hem snel uit, wat zijn plan was. Het toeval wilde, dat hij een broer had, die ernstige ziek was en hoogstwaarschijnlijk niet herstellen zou. Hij had voor die broer een paspoort kunnen krijgen om zich naar de kust te kunnen begeven in de hoop daar herstel van gezondheid te verkrijgen, doch daar hij thans op zijn uiterste lag, was het uitgesloten, dat hij ooit van dit paspoort gebruik zou kunnen maken.

Antoine stelde het paspoort te zijner beschikking en haalde wat kleren voor Venture. Deze had Henderson de kunst voldoende afgekeken om te weten, hoe men met een beetje schmink iemand totaal onherkenbaar kan maken. Toen werd hij in de huishouding te werk gesteld, waar hij Antoine bij allerlei karweitjes hielp. Toen men ten slotte naar Caen afreisde, werd hij aangewezen om het gezelschap te volgen en waar nodig van dienst te zijn.

Te Caen aangekomen, was het oorspronkelijke plan, dat hij vandaar naar Engeland zou oversteken, maar hij voelde, dat Valerie hem niet zou kunnen missen. Zij zei echter niets en hield geen enkel gesprek met hem buiten die, welke voor de dienst strikt noodzakelijk waren. Hij van zijn kant was niet bij machte haar voor te stellen te vertrekken en zodoende verstreek de ene week na de andere.

Toen zij in het kasteel terug[...]keerd waren, vonden zij dit ge[...] heel en al verlaten. De twee huis[...]knechten, die onder de hoede van de twee mannen van Marat [...]ren overgebleven, waren [...]dwenen, terwijl de vrouw, [...] voor Valerie kookte, eveneens weg was.

Lebrun zorgde voor bedienden en een dokter. In minder dan geen tijd waren de nodige [...]dienden gerequireerd. Venture, die herdoopt was in Bretard, was aangewezen als lijfbediende van mevrouw Massonier, die door Valerie uit Parijs was meegenomen. Hij speelde zijn rol als on[...]dergeschikte op een manier, die geen mens hem verbeterd zou hebben.

Hij was een dier onderworpen gewillige bedienden, die door iemand au sérieux genomen worden en met wie ieder de draak steekt. Een der andere knechts veroorloofde zich op zekere dag te zijne koste een mop, die zo uitstekend slaagde, dat hij in minder dan geen tijd het middelpunt werd van allerlei plagerijen en ook dit wist hij te doorstaan op een wijze, dat hij officieel tot idioot werd geproclameerd.